

چهارشنبه ۲۰ مرداد ۱۴۰۰
۲ محرم الحرام ۱۴۴۳ - ۱۱ آگوست ۲۰۲۱
شماره ۳۲۶۰ - ۸ صفحه

مِن مِثاقِ نامِه روزنامِه‌نگاری در سایت روزنامه موجود است

اخبار

افشین معصومی مطرح کرد:

غفلت از مراتب هنری هنرمندان در عرصه موسیقی

افشین معصومی تهیه کننده و ناشر موسیقی با اشاره به موضوع اولویت‌های اجرایی وزارت فرهنگ و ارشاد اسلامی در دولت سیزدهم بیان کرد: وقتی مساله محتوا برای آثار با کلام حوزه موسیقی مطرح می‌شود، مشخصاً این شعر و ادبیات است که درگیر چنین فرآیندی می‌شود. همه ما دوست داریم نظارت و ممیزی روی آثار با کلام وجود نداشته باشد و از یک طرف هم ناراحت وضعیت بسیار بد محتوای این سال‌های موسیقی هستیم که چرا تا این حد ابتذال در موسیقی ما رواج پیدا کرده است. بنابراین این دو مساله موجب ایجاد تضادی شده که از یک طرف خواهان ممیزی نیستیم و از یک طرف هم نگران چهره واقعی جامعه هستیم که خاستگاه موسیقی‌های نازی شده که متأسفانه توده مردم هم آن را مصرف می‌کنند. در کل ماجرا باید به این نکته واقف باشیم که اوضاع باید کنترل شود.

وی افزود: یکی از راهکارهایی که ما می‌توانیم در حوزه محتوا روی آن تمرکز کنیم طبعیت مبتنی بر شعر و ادبیات است که به نظر می‌آید در ظاهر خیلی روی آن حساس هستیم که یک خواننده یا صاحب اثر با چه شعر و ترانه‌ای می‌خواهد تولید موسیقی داشته باشد. در این شرایط هم از سوی دولت برخی از ممیزی‌ها و اصلاحاتی صورت می‌گیرد که گاهی روی برخی از شعرها خط قرمز می‌کشند و می‌گویند: «نه»؛ گاهی هم برخی از شعرها و ترانه‌هایی انتخاب می‌شود که کاملاً مورد پذیرش قرار می‌گیرد.

این تهیه کننده گفت: من هیچ وقت نفهمیدم خواننده‌ای که خوب می‌خواند، خوب آهنگ می‌سازد و تنظیم کننده خوبی هم هست، چطور می‌تواند شاعر و ترانه سرای خوبی هم باشد. من واقعاً بعدی می‌دانم غیر از مواردی بسیار استثنائی هنرمندی وجود داشته باشند که دربرگیرنده تمامی این خاصه‌ها در عرصه موسیقی باشد. این فرایند متأسفانه نکته‌ای است که در دنیا نیست، اما در ایران به عنوان یک مزیت از آن یاد می‌شود. پس لازم است که وزارت فرهنگ و ارشاد اسلامی به ویژه دفتر موسیقی در دولت جدید روی ورود همزمان هنرمندان در عرصه‌های آهنگسازی، خوانندگی، تنظیم و ترانه سرایی دقت بیشتری داشته باشد.

معصومی در بخش دیگری از صحبت‌های خود تصریح کرد: من همیشه از این موضوع غصه می‌خورم که چرا در محیط موسیقی ما هیچ گاه مراتب حضور هنرمندان برای تولید آثار موسیقایی رعایت نمی‌شود و هر هنرمندی در هر جایگاهی که اتفاقاً برای من قابل احترام است، می‌آید و هم راستا با فعالیت‌های یک هنرمند درجه یک می‌تواند آلبوم تولید کند، کنسرت بدهد و در فضای حرفه‌ای موسیقی کار کند. آیا واقعا در حوزه سینما، تئاتر و دیگر هنرها نیز ماجرا چنین است؟ آیا این بی نظمی در مراتب کاری آن گونه که در حوزه موسیقی دیده می‌شود، من حوزة سینما هم هست؟ من واقعاً نمی‌دانم چطور یک خواننده یا یک آهنگساز یا یک نوازنده بدون هیچ پیشینه علمی در حوزه ادبیات و شعر به خود اجازه می‌دهد که ترانه بی کیفیت بسراید و بعد بیابد روی صحنه آن را اجرا کند و از بد روزگار نیز همان آهنگ «هیّت» شود.

وی اضافه کرد: تاکید و تمرکز بیشتر شورای شعر و ترانه دفتر موسیقی روی پیشینه علمی و عملی شاعران و ترانه سرایی که آثارشان را برای صدور موسیقی به دفتر موسیقی ارسال می‌کنند یکی از نکات مهمی است که مدیریت بعدی این مجموعه در کنار توجه به رعایت سلسله مراتب و درجه بندی علمی و موسیقایی هنرمندان برای صدور مجوز آثار موسیقایی باید مورد توجه قرار دهد.

بررسی فیلم موریتانیایی محصول ۲۰۲۱ که به نجات و تیره یک زندانی بی گناه گوانتانامو در دادگاه‌های آمریکا می‌پردازد

روزنامه فرهنگی، هنری، ورزشی، اجتماعی صبح کشور

صاحب امتیاز و مدیرمسئول:

غلامحسین شعبانی

نشانی: میدان انقلاب – خیابان جمائزاده‌شمالی

پلاک ۳۶۰ واحد ۵

پست الکترونیک:

info@emtiazdaily.ir

تلفن: ۶۶۵۹۱۸۰۹

آگهی دولتی: ۶۶۵۹۱۷۶۴ – آگهی شهرستان ها: ۶۶۶۵۰۰۹۹

لینوگرافی و چاپ: ریحان

WWW.EMTIAZDAILY.IR

بدون تاریخ، بدون سند

حق تجمع صلح‌آمیز یا حق شکایت به‌منظور

جبران خسارت‌ها از سوی دولت بازمی‌دارد.

این متمم که در ۱۵ دسامبر ۱۷۹۱ تصویب شد، یکی از ۱۰ متممی بود که منشور حقوق ایالات‌متحده آمریکا را شکل دادند. عبارت

متمم اول یا اصلاحیه اول که در نوشته‌ها یا اقوال آمریکایی‌ها فراوان به چشم می‌خورد، برای ساکنان این کشور یکی از مهم‌ترین مایه‌های غرورآفرین است.

فیلم‌هایی که براساس تاکید بر وجود

آزادی بیان در ایالات‌متحده و با اشاره به متمم اول قانون اساسی این کشور یا الحاقیه‌های بعدی آن ساخته شده‌اند را در پنج دسته می‌توان تقسیم کرد: آزادی مذهب، آزادی جنسی، رونق سخنرانی‌های سیاسی در آمریکا، آزادی مطبوعات و نقش تلویزیون در آزادی بیان. حتی فیلم‌های کاملاً دادگاهی هم با اینکه در این فهرست قرار نمی‌گیرند، به‌نوعی مخاطب را به آزادی بیان در ایالات‌متحده ارجاع می‌دهند. البته بعضی از فیلم‌ها دادگاهی هم هستند که به‌دلیل پررنگ بودن عنصر نطق در آنها، جزء دسته فیلم‌های مرتبط با رونق سخنرانی‌های سیاسی در آمریکا قابل ارزیابی هستند. این فیلم هم به آزادی بیان در آمریکا اشاره می‌کند و در ضمن نشان می‌دهد حتی اگر خود همین سیستم در حق شما ظلم کرده باشد، با توسل به نگاه عادلانه‌ای در قبال آن وجود دارد، می‌توانید از این ظلم رهایی پیدا کنید. این حتی برای کسانی که شهروند خود آمریکا هم نیستند صدق می‌کند و اگر مشکلی در سیستم قضایی و اجرایی آمریکا دیده شد، توسط همان سیستم قضایی و اجرایی قابل حل است.

طاهر رحیم:بازیگر نقش موریتانیایی

طاهر رحیم متولد چهارم جولای ۱۹۸۱ یک هنرپیشه فرانسوی-الجزایری و زاده شهر بلفور در شرق فرانسه است. اصالت خاوند او مربوط به منطقه وهران در کشور الجزایر است. طاهر رحیم یک بازیگر چندزبانه است و

مهارت ویژه‌ای در تقلید لهجه‌ها و گویش‌های مختلف دارد. او علاوهبر زبان فرانسوی به زبان کرسیکایی، عربی، انگلیسی و اسکاتلندی هم تسلط دارد. رحیم، برای بازی در نقش محمد ولد صلاحی با استقبال منتقدان مواجه شد و نامزد دریافت جایزه گلدن گلوب و جایزه بفتا برای بهترین بازیگر نقش اول مرد شد. عمده شهرت وی به خاطر نقش‌آفرینی در فیلم یک پیامبر به کارگردانی ژاک اودیارد در سال ۲۰۰۹ در نقش مالک الجیناست که جایزه بهترین بازیگر در جشنواره سزار فرانسه را برای او به ارمغان آورد. یک پیامبر فیلمی بود که در میان منتقدان بسیار محبوب شد. راجر ایبرت، منتقد شیکاگو سان‌تایمز به این فیلم از چهار ستاره، چهار ستاره داد و آن را قابل‌احترام‌ترین فیلم فرانسوی معرفی کرد. این فیلم همچنین توانست نظر مثبت منتقدان را به خود جلب کند و به ترتیب در سایت‌های IMDb، متاکرتیک و روتن‌تومیتوز به امتیازهای ۸٫۱، ۸٫۹ درصد و ۹۷ درصد از ۱۰۰ رسید. یک پیامبر در نظرسنجی معتبر سالانه نشریه سایت‌اندساوند به‌طورمیان بهترین فیلم سال ۲۰۰۹ سینمایی جهان برگزیده شد.

او همچنین بازیگری نقش سمیر در فیلم گذشته اصغر فرهادی در ژرژومه هنری خود دارد. گذشته (Le Passé) یک فیلم درام فرانسوی محصول سال ۲۰۱۲ به کارگردانی اصغر فرهادی است که برای اولین‌بار در جشنواره فیلم کن ۲۰۱۳ اکران شد. برنیس بژو، طاهر رحیم و علی مصفا از بازیگران اصلی این فیلم هستند. زبان فیلم گذشته فرانسوی است و در پاریس تصویربرداری شده. این فیلم نامزد نخل طلا در جشنواره فیلم کن شد و درنهایت بازیگر نقش اول زن آن، برنیس بژو موفق به دریافت این جایزه شد. همچنین گذشته به‌عنوان نماینده سینمای ایران به بخش فیلم‌های غیرانگلیسی‌زبان اسکار ۲۰۱۳ انتخاب شد. این فیلم جوایز متعددی همچون جایزه ویژه هیات ملی بازبینی فیلم و جایزه افتخارآمیزترین مسائل موردتاکید در ادبیات و سینمای آمریکاست؛ قانونی که به آزادی بیان در ایالات‌متحده دالالت می‌کند و متمم اول قانون اساسی ایالات‌متحده آمریکا قانونی است که حکومت را از وضع قوانین برای تثبیت یک دین به‌عنوان دین رسمی، ممنوع کردن اعتقاد آزادانه به ادیان، محدود کردن آزادی بیان،

سلفی‌ها او یک کارگردان، فیلمنامه‌نویس و تهیه‌کننده بریتانیایی است. کوین مک‌داندل در گلاسکو اسکاتلند متولد شد. پدربزرگش فیلمساز یهودی و مجارستانی بود و او کار خود را با بیوگرافی پدربزرگش، تحت‌عنوان زندگی و مرگ یک فیلمنامه‌نویس(۱۹۹۴) آغاز کرد. کوین پس از ساخت مجموعه مستندهای بیوگرافیک، یک روز در سپتامبر (۱۹۹۹) را کارگردانی کرد. فیلم مستندی درمورد قتل ورزشکاران اسرائیلی در المپیک ۱۹۷۲ مونیخ

که احتمالاً بارزترین ویژگی این فیلم، مصاحبه طولانی با جمال الغاشی، آخرین بازمانده شناخته‌شده تروریست‌های مونیخ بود. این فیلم نهایتاً برنده اسکار بهترین مستند شد؛ مستندی سیاسی با تحسین‌ها و جوایزی سیاسی که سعی داشت اعتبار و ترحمی دوجندان را برای اسرائیل بخرد. کشتار مونیخ، نتیجه حمله‌ای بود که به وسیله اعضای گروه فلسطینی «سپتامبر سیاه»، در جریان بازی‌های المپیک ۱۹۷۲ مونیخ در آلمان غربی، علیه اعضای گروه ورزشی رژیم اشغالگر فلسطین انجام شد. این مخاطب را به آزادی بیان در ایالات‌متحده ارجاع می‌دهند. البته بعضی از فیلم‌ها دادگاهی هم هستند که به‌دلیل پررنگ بودن عنصر نطق در آنها، جزء دسته فیلم‌های مرتبط با رونق سخنرانی‌های سیاسی در آمریکا قابل ارزیابی هستند. این فیلم هم به آزادی بیان در آمریکا اشاره می‌کند و در ضمن نشان می‌دهد حتی اگر خود همین سیستم در حق شما ظلم کرده باشد، با توسل به نگاه عادلانه‌ای در قبال آن وجود دارد، می‌توانید از این ظلم رهایی پیدا کنید. این حتی برای کسانی که شهروند خود آمریکا هم نیستند صدق می‌کند و اگر مشکلی در سیستم قضایی و اجرایی آمریکا دیده شد، توسط همان سیستم قضایی و اجرایی قابل حل است.

طاهر رحیم:بازیگر نقش موریتانیایی
طاهر رحیم متولد چهارم جولای ۱۹۸۱ یک هنرپیشه فرانسوی-الجزایری و زاده شهر بلفور در شرق فرانسه است. اصالت خاوند او مربوط به منطقه وهران در کشور الجزایر است. طاهر رحیم یک بازیگر چندزبانه است و مهارت ویژه‌ای در تقلید لهجه‌ها و گویش‌های مختلف دارد. او علاوهبر زبان فرانسوی به زبان کرسیکایی، عربی، انگلیسی و اسکاتلندی هم تسلط دارد. رحیم، برای بازی در نقش محمد ولد صلاحی با استقبال منتقدان مواجه شد و نامزد دریافت جایزه گلدن گلوب و جایزه بفتا برای بهترین بازیگر نقش اول مرد شد. عمده شهرت وی به خاطر نقش‌آفرینی در فیلم یک پیامبر به کارگردانی ژاک اودیارد در سال ۲۰۰۹ در نقش مالک الجیناست که جایزه بهترین بازیگر در جشنواره سزار فرانسه را برای او به ارمغان آورد. یک پیامبر فیلمی بود که در میان منتقدان بسیار محبوب شد. راجر ایبرت، منتقد شیکاگو سان‌تایمز به این فیلم از چهار ستاره، چهار ستاره داد و آن را قابل‌احترام‌ترین فیلم فرانسوی معرفی کرد. این فیلم همچنین توانست نظر مثبت منتقدان را به خود جلب کند و به ترتیب در سایت‌های IMDb، متاکرتیک و روتن‌تومیتوز به امتیازهای ۸٫۱، ۸٫۹ درصد و ۹۷ درصد از ۱۰۰ رسید. یک پیامبر در نظرسنجی معتبر سالانه نشریه سایت‌اندساوند به‌طورمیان بهترین فیلم سال ۲۰۰۹ سینمایی جهان برگزیده شد. او همچنین بازیگری نقش سمیر در فیلم گذشته اصغر فرهادی در ژرژومه هنری خود دارد. گذشته (Le Passé) یک فیلم درام فرانسوی محصول سال ۲۰۱۲ به کارگردانی اصغر فرهادی است که برای اولین‌بار در جشنواره فیلم کن ۲۰۱۳ اکران شد. برنیس بژو، طاهر رحیم و علی مصفا از بازیگران اصلی این فیلم هستند. زبان فیلم گذشته فرانسوی است و در پاریس تصویربرداری شده. این فیلم نامزد نخل طلا در جشنواره فیلم کن شد و درنهایت بازیگر نقش اول زن آن، برنیس بژو موفق به دریافت این جایزه شد. همچنین گذشته به‌عنوان نماینده سینمای ایران به بخش فیلم‌های غیرانگلیسی‌زبان اسکار ۲۰۱۳ انتخاب شد. این فیلم جوایز متعددی همچون جایزه ویژه هیات ملی بازبینی فیلم و جایزه افتخارآمیزترین مسائل موردتاکید در ادبیات و سینمای آمریکاست؛ قانونی که به آزادی بیان در ایالات‌متحده دالالت می‌کند و متمم اول قانون اساسی ایالات‌متحده آمریکا قانونی است که حکومت را از وضع قوانین برای تثبیت یک دین به‌عنوان دین رسمی، ممنوع کردن اعتقاد آزادانه به ادیان، محدود کردن آزادی بیان،

یک فنبان جای داغ

داستان سینما و کرونا به کجا می‌رسد؟

صنعت سرگرمی و از همه مهم تر آن سینما در چند سال اخیر با حرکتی سینمایی بواسطه شرایط ناشی از ویروس کرونا درگیر بوده و در برخی مقاطع آمارهای فروش در اکثر نقاط جهان رو به بهبود می رود و اندکی بعد با افزایش موارد ابتلا و مرگ و میر مرتبط با ویروس کرونا، گیشه سینماها نیز متقابلاً آفت می‌کند.

جدیدترین نمونه آن قسمت جدید فیلم ابرقهرمانی «جوخه انتحار» است که در اکران آغازین خود در سینماهای آمریکا بسیار پائین تر از پیش بینی ها فروخت. فیلمی که تمام مولفه های تبدیل شدن به یک فیلم پر فروش را داشت؛ از نقدهای مثبت تا حضور ستاره های سینما و همچنین نقش آفرینی «سیلوستر استالونه» در یک نقش عجیب. اما این فیلم در سه روز نخست اکران در آمریکا به فروش ناامیدکننده ۲۶ میلیون دلاری دست یافت و با فروش ۳۵ میلیون دلاری در دیگر کشورها، فروش آغازین جهانی خود را به ۷۲٫۲ میلیون دلار رساند که نمی تواند برای فیلمی با هزینه تولید ۱۸۵ میلیون دلار که ۱۰۰ میلیون دلار هم صرف هزینه های تبلیغاتی آن شده، فروش امیدوارکننده ای باشد.

در مقطعی بویژه سینماهای آمریکا (بزرگترین بازار سینمایی جهان به استثنای سال ۲۰۲۰ که این عنوان تحت شرایط کرونایی به چین رسید) نشان هایی از بازگشت به شرایط نرمال را نشان داد و فیلم های «یک مکان آرام ۲»، «سریع و خشن ۹» و «بیوه سیاه» به ترتیب به فروش آغازین ۴۸، ۷۰ و ۸۰ میلیون دلار در گیشه آمریکا دست یافتند اما فروش نه چندان دلگرم کننده فیلم «جوخه انتحار» نشان داد، سینماها هنوز فرصت زیادی تا رسیدن به شرایط عادی پیش از آغاز همه گیری دارند. گرچه سینماهای در اغلب نقاط جهان فعال هستند اما شیوع سویه دلتای ویروس کرونا موجب شده مخاطبان بیشتری نسبت به تماشای فیلم در سالن های سینما احساس تردید کنند و عدم اطمینان مخاطبان در حال حاضر مهم ترین چالش سینماست که امید می رود با افزایش واکسیناسیون در کشورهای مختلف این اعتماد در میان سینمادوستان به تدریج احیاء شود. اکران برخی از آثار سینمایی در سامانه های نمایش آنلاین نیز موجب شده بلیت فروشی سینماها در یکی دو سال اخیر به پائین ترین حد خود در تاریخ معاصر برسد. بر اساس پیش بینی جدید منتشر شده از سوی کمپانی «پرایسواترهاوس کوپرز» که از بزرگترین موسسات جهان در ارائه خدمات حرفه ای از جمله حسابداری و حسابرایی است، گیشه جهانی سینما تا سال ۲۰۲۴ به شرایط عادی پیش از آغاز همه گیری ویروس کرونا (سال ۲۰۱۹) باز خواهد گشت و رشد سامانه های نمایش آنلاین (تفلیکس، HBO و …) همچنان ادامه خواهد داشت. این کمپانی با بررسی ۱۴ بخش از صنعت بازی های رایانه ای تا تبلیغات و سینما در ۵۳ کشور جهان اعلام کرده مجموع فروش جهانی سینما در سال ۲۰۲۴ به ۴۵٫۲ میلیارد دلار خواهد رسید. این در حالی است که این رقم در سال ۲۰۲۰ یک میلیارد دلار کمتر بود.
این شرکت پیش بینی کرده که در سال ۲۰۲۰ تا ۲۰۳۰ با کاهش بی سابقه چهار درصدی به دو تریلیون دلار رسید. کمپانی «پرایسواترهاوس کوپرز» همچنین پیش بینی کرده ارزش صنعت سامانه های نمایش آنلاین تا سال ۲۰۲۵ سالانه بیش از ۱۰ درصد رشد داشته باشد و به رقم ۸۱٫۳ میلیارد دلار برسد.

نشریه اکونومیست نیز گزارش و بر بررسی ۵۰ کشور جهان اعلام کرد که فعالیت های مرتبط به سینما از زمان آغاز همه گیری ویروس کرونا تا کنون ۶۱ درصد کاهش یافته است.

بر اساس اطلاعات درج شده در سایت «Box Office Mojo»، دو فیلم چینی «سلام مامان» و «کارگاه محله چینی ها ۳» به ترتیب با فروش ۸۴۸ و ۷۰۲ میلیون دلار، در صدر پر فروش ترین فیلم های سال ۲۰۲۱ قرار دارند که نشان می دهد سینمای چین با واکسیناسیون گسترده شرایط مناسب تری نسبت به دیگر بازارهای عمده سینمایی در جهان دارد.در رتبه سوم نیز فیلم «سریع و خشن ۹» با فروش ۶۶۱ میلیون دلاری قرار دارد که تنها ۱۷۱ میلیون دلار از فروش خود به گیشه آمریکا کسب کرده و بقیه آن از محل گیشه بین الملل بویژه چین به دست آمده است. اخیراً سینماهای نیویورک ارائه کارت احراز واکسیناسیون در سینماهای این ایالت را اجباری کرده و به احتمال فراوان لس آنجلس، دیگر قطب سینمایی آمریکا نیز روبه مشابهی در پیش خواهد گرفت. انجمن سینماداران آمریکا نیز مخالفتی با این طرح اعلام نکرده است. این امیدواری وجود دارد با این دست اقدامات در جهت افزایش اعتماد عمومی مخاطبان برای رفتن به سینما، بار دیگر شاهد بهبود شراط گیشه سینما در همه نقاط جهان باشیم.

امیرحسین علم‌الهدی مطرح کرد؛

اکران آنلاین طرحی من درآوردی بود

امیرحسین علم‌الهدی درباره وضعیت بحرانی فیلم‌های باقی‌مانده در صف اکران سینماها گفت: بحران اصلی امروز کرونا ست و تا زمانی که این بحران برطرف نشود و ۷۰ درصد مردم واکسینه نشوند، واقعیت این است که کاری هم برای حوزه اکران سینماها نمی‌توان انجام داد. نمونه موفق اکران در ایام «دنیایم» بود که نشان داد در هر حال، سینما همچنان زنده است، ولی همچنان این انتقاد هم مطرح است که وقتی مردم درگیر کرونا هستند و روزانه چندین نفر قربانی این بیماری می‌شوند چرا باید چنین برنامه‌هایی جریان داشته باشد. پس مسئله امروز، تنها مسئله اکران برای سینماها نیست، مسئله کروناست که کل کشور و کل بشریت را در بر می‌گیرد. وی در ادامه گفت: در باقی دنیا هم اینگونه نیست که این مسئله حل شده باشد، کم‌اینکه فرانسه مجدد سینماهایش را محدود کرده و شاهد کاهش ۷۰ درصدی فروش در گیشه بوده، تنها آمریکا و چین است که سینما در آن‌ها کمی جان گرفته اما در باقی کشورها هنوز سینما به سطح مطلوب قبل از کرونا نرسیده، در چنین شرایطی مهمترین وظیفه دولت‌ها مدیریت کرونا و واکسینه کردن جامعه در برابر آن است. باید یاد بگیریم در دوران کرونا زندگی کنیم کم‌اینکه یاد گرفت‌ایم در کنار آنفلوآنزا و سرماخوردگی زندگی کنیم. راهی جز این نداریم،وی با اشاره به انتظارات از دولت جدید در زمینه سامان‌دهی وضعیت بحرانی سینما هم گفت: تنها وظیفه دولت سهل کردن مجموعه قوانین مرتبط با حوزه تولید و صدور پروانه نمایش است. نه اینکه شرایط را سخت‌تر کند. این منظر متقدم دولت نباید در حوزه اکران ورود داشته باشد چراکه حوزه اکران حوزه عرضه و تقاضا است و در این عرصه وظیفه دولت تنها صدور پروانه نمایش باید باشد. باقی موارد باید به مکانیزم عرضه و تقاضا واگذار شود. برنامه‌ای که دولت در این زمینه می‌تواند داشته باشد این است که حیات طبیعی سینمای ایران را مانند سینمای دنیا، به رسمیت بشناسد.

علم‌الهدی افزود: هرگونه ورود دولت به حوزه اکران به معنای ورود به مکانیزم‌های طبیعی اکران به معنای خلل در فرایند عرضه و تقاضا و اخلاخ در همان حیات طبیعی است. دولت به جز حذف مقررات زائد در مسیر فیلمسازی و سانسرتزایی برای حذف نهادهای مزاحم که می‌خواهند عهده‌دار نظارت شوند، وظیفه دیگری ندارد و باید اجازه دهد سینماگران به حیات طبیعی خود نزدیک‌تر شوند. این کارشناس سینمایی درباره تضمین ۲۵ میلیاردی سازمان سازمان سینمایی برای اکران فیلم‌هایی مانند «دنیایم» در شرایط کرونایی هم گفت: آنچه به آن اشاره کردم مربوط به دوران پساکروناست و در شرایط کرونایی همچنان فیلم‌ها پر فروش این نگرانی را دارند که در حوزه اکران متضرر شوند. الان هم که مصوبه حمایتی دولت پابر جاست، فیلم دیگری حاضر به ورود به عرصه نیست و باید ببینیم بعد از دهه اول محرم آیا فیلم دیگری می‌آید که بتواند گیشه سینماها را مانند «دنیایم» تکانی بدهد. من بعید می‌دانم، چراکه «دنیایم» هم با لحاظ حمایت دولتی نهایت بتواند سود و زیان خود را سر به سر کند و نمی‌تواند به سود منطقی خوبی خودی که انتظارش را داشته برسد. خای فیلم‌ها هستند که انتظار فروش بالای ۲۰۱۲ میلیون تومان را دارند و تا مطمئن به این فروش نشوند حتی تضمین‌های دولتی هم آن‌ها را راضی به اکران در این شرایط نمی‌کند.علم‌الهدی ادامه داد: «دنیایم» بیش از سه سال درگیر حواشی بود و شاید این زمان بهترین زمانی بود که می‌توانست اکران شود تا بیش از این سرمایه‌اش نخوابد. برای باقی فیلم‌ها باید منتظر تغییر شرایط کرونایی باشیم. طبیعی است که نقایب دولت در انتظار شرایط ایده‌آل برای اکران باشند.

علم‌الهدی در پایان ضمن انتقاد از اکران آنلاین فیلم‌ها بیان کرد: ایده اکران آنلاین یک شوخی است! کجای دنیا فیلم‌ها را اکران آنلاین می‌کنند؟

پلتفرم‌هایی مانند نتفلیکس و اچ‌پی‌او با پدیده‌ای به نام اکران آنلاین داریم؟ اگر کسی سراغ دارد باید بگوید اکران آنلاین در ایران یک طرح شکست خورده و من‌درآوردی بود. از آنچه در دیباست وی‌اودی است که همان نسخه خانگی محسوب می‌شود که به جای دی‌وی‌دی روی پلتفرم‌ها با تیراز بالاتر عرضه می‌شود. این یک امکان خوب برای بالا بردن تعداد مخاطب یک فیلم است اما معنایش اکران آنلاین نیست که کسی بیاید بلیت بخرد و در خانه فیلم تماشا کند. از این منظر اکران آنلاین یک طرح شکست خورده است.